

PRZEKLĘTNY (1) ai

A sg n przeklętn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Potępioy:

W przeciwstawieniu: »rozkoszny ... przeklętny«: Thákże też słýłzyłz pociechy á rádości tych mátáčzow á tych ktore tu Pan odmienić raczył/ iż máią zepchnieni á łtrąceni być do tego ieziorá łprołnego/ ták iáko tu o nim słýłzyłz. A wždy tho nic złościwemu y ono rołkołzne łtráćić/ y tho wiecznie przeklętne ołięgnąć. *RejAp* 180v.

Wyrażenie: »wiecznie przeklętny«: *RejAp* 180v cf *W przeciwstawieniu*.

Synonim: potępiony.

MN